

Abstrakt

Jednotlivé funkční skupiny opylovačů se díky svým specifickým vlastnostem mezi sebou velmi liší v efektivitě přenosu pylových zrn a ve své důležitosti pro konkrétní druhy kvetoucích rostlin, které se díky svým specifickým vlastnostem mezi sebou taktéž výrazně liší. Abych mohl provést srovnání efektivitě přenosu pylových zrn jednotlivých funkčních skupin opylovačů a rozhodnout, které funkční skupiny jsou nejefektivnější a které naopak nejméně efektivní v přenosu pylu, stanovil jsem pomocí stěrů pylových zrn z těl opylovačů jejich přenosové kapacity. Aby bylo srovnání přenosových kapacit funkčních skupin přesnější, vzal jsem v potaz vliv poslední kvetoucí rostliny, kterou opylovač navštívil. Dále jsem zjistil poměry konspecifického a heterospecifického pylu na tělech jednotlivých funkčních skupin opylovačů, abych odhadl jejich efektivitu přenosu pylu. Zároveň jsem porovnal spektra druhů pylových zrn přenášených na jejich tělech, abych zjistil, jak se u jednotlivých funkčních skupin opylovačů liší.

Ze získaných výsledků lze vyvodit, že se jednotlivé funkční skupiny opylovačů mezi sebou liší v efektivitě přenosu pylu. Nejvíce pylových zrn na svých tělech nosí včely medonosné a skupina samotářských včel. Naopak nejnižší přenosové kapacity mají motýli a malí dvoukřídlí. Poslední navštívená rostlina má vliv na množství neseného pylu a po zohlednění identity této rostliny se relativní přenosové kapacity některých funkčních skupin opylovačů oproti předchozímu srovnání změnil. Nejvyšší podíl konspecifického pylu nosí kuklice, následované včelou medonosnou. Naopak nejnižší podíl nosí motýli a velké pestřenky. Rostlina, která má nejvyšší podíl svého pylu na tělech všech opylovačů je *Potentilla* sp. a nejnižší podíl pak *Pimpinella saxifraga* a *Prunella vulgaris*. Jednotlivé funkční skupiny opylovačů se liší ve spektrech druhů přenášených pylových zrn na svých tělech.

Klíčová slova: opylování, přenosová kapacita, efektivita přenosu, opylovači, funkční vlastnosti